

Aramızdan Ayrılanları Saygıyla Anıyoruz

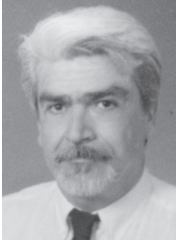
(Vefat tarihi sırasıyla / Oda sicil no, adı soyadı, mezun olduğu okul, mezuniyet tarihi, vefat tarihi)

897
Ercan Antmen
İTÜ
1953
15.01.2016

4751
Tayfun Akkaya
Devlet GSA
1972
21.01.2016

6525
Mehmet Ali Kibar Turan
Ankara DMMA
1974
03.02.2016

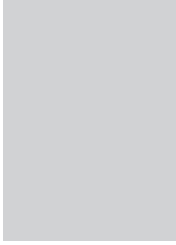
76
Hande Suher
İTÜ
1951
21.02.2016

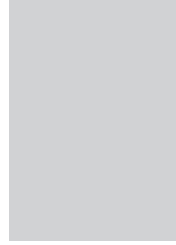
1538
Yüksel Özruna
Devlet GSA
1961
22.02.2016

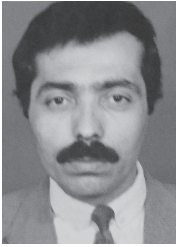
2209
Murat Müminoğlu
İTÜ
1959
23.02.2016

1390
Betül Akman
İTÜ
1960
26.02.2016

10037
Çetin Gökalp
Ege Ü.
1975
27.02.2016

17321
Celal Coşkun
Yıldız Ü.
1986
08.04.2016

21878
Arzu Öztürk
İTÜ
1988
11.04.2016

17478
Recai Ersin Aynan
Mimar Sinan Ü.
1986
13.04.2016

3318
Saip Ebesek
İst. Yük. Teknik Okulu
1968
14.04.2016

2457
M. Erdur Bekiroğlu
Devlet GSA
1963
25.04.2016

1558
Yücel Akbeğ
Devlet GSA
1961
09.05.2016

1645
Erol Türkgenç
İTÜ
1961
25.05.2016

1083
Bülent Özer
İTÜ
1958
07.06.2016

741
Necmettin Ezer
İTÜ
1952
11.06.2016

1055
Atilla Manizade
İTÜ
1957
10.07.2016

10206
Özcan Gürsel
Devlet GSA
1978
20.07.2016

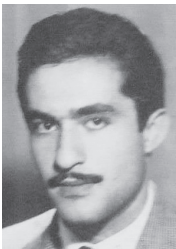
9473
Abdulkadir Bekdemir
Konya DMMA
1978
24.07.2016

14771
Tahsin Diler
İstanbul DMMA
1982
30.07.2016

2459
Öner Demirci
İTÜ Teknik Okulu
1964
12.08.2016

2061
Hamdullah Suphi
Saraçlıgil
İTÜ
1962
21.08.2016

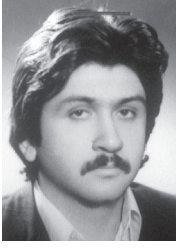
5425
Ecved Üçer
Devlet GSA
1973
28.08.2016

12073
A. Ahmet Denizolgun
İstanbul DMMA
1980
07.09.2016

909
Melih Koray
Devlet GSA
1951
19.09.2016

7985
Hasan Fehmi Angın
Ankara DMMA
1976
19.10.2016

5582
Nejat Alponat
Devlet GSA
1973
24.10.2016

849
Ömer Aydın Kürkçüoğlu
İTÜ
1955
27.11.2016

15031
Orhan Egin
Trakya Ü.
1983
29.11.2016

13866
Adnan Özgeç
Devlet GSA
1982
30.11.2016

7447
Temel Sayın
İstanbul DMMA
1975
22.12.1016

19633
Muhammet Nuri Türkay
Sancak
İTÜ
1975
30.12.2016

22167
Hakan Kök
Yıldız Ü.
1991
30.12.2016

1280
Ercüment Ünlü
İTÜ
1959
02.01.2017

7213
Kemal Sarper
Devlet GSA
1975
03.01.2017

11650
Orhan Kotevoğlu
Devlet GSA
1980
09.01.2017

8101
İlkin Akın
İstanbul DMMA
1973
16.01.2017

8138
Metin Arın
İstanbul DMMA
1976
29.01.2017

4395
Mehmet Salih
Karademir
Vatan MMYO
1971
23.01.2017

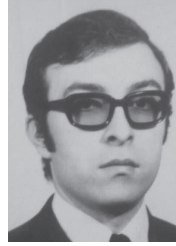
10242
Ernur Kalender
Devlet GSA
1978
10.02.2017

10507
Sadi Erdem
Devlet GSA
1979
13.02.2017

10501
Ebubekir Uçan
Devlet GSA
1979
21.02.2017

5456
Selçuk Aksoy
Devlet GSA
1973
02.03.2017

6572
Erdoğan Özden
Devlet GSA
1974
05.03.2017

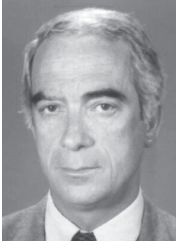
2049
Yavuz İnce
İTÜ
1962
08.05.2017

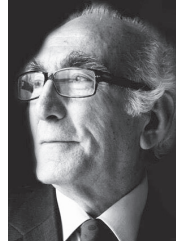
10490
M. Namık Özorai
Devlet GSA
1979
18.05.2017

9449
Kadir Ersoy
Devlet GSA
1978
23.05.2017

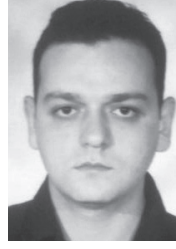
3444
Ali Akbulut
Devlet GSA
1969
24.05.2017

2060
Ataman Demir
Devlet GSA
1963
25.05.2017

4032
Atilla Güneri
İTÜ
1971
02.07.2017

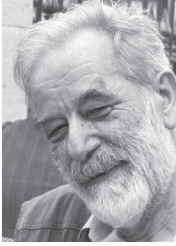
26889
Gökçe Aynacı
Mimar Sinan Ü.
1999
04.07.2017

2455
Engin Önbayraktar
İTÜ
1963
07.07.2017

16635
Macit Gürsel Talman
Mimar Sinan Ü.
1984
10.07.2017

1635
Besim Çeçener
Güzel Sanatlar
Akademisi
1961
15.07.2017

3432
Rana Alsan
Devlet GSA
1967
19.07.2017

10778
Vedat Çakırca
Devlet GSA
1979
22.07.2017

1618
Nihat Duygu Bindal
Roma Üniversitesi
1960
30.07.2017

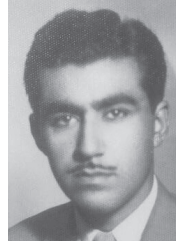
186
Turgut Şahap Biringen
İstanbul DMMA
1952
08.08.2017

1260
Yıldırım Sağlıkova
İTÜ
1959
17.08.2017

1429
Günaydın Kösesoy
İTÜ
1960
23.08.2017

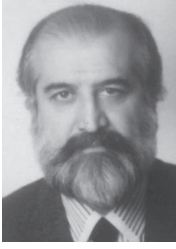
707
Naci Balcı
Devlet GSA
1955
03.09.2017

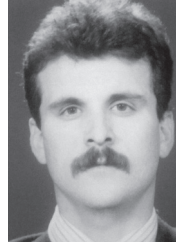
7488
Ömer Faruk Kurdak
Devlet GSA
1975
04.09.2017

673
Orhan Şahinler
Devlet GSA
1952
17.09.2016

4379
M. Ömer Bortaçına
Kadıköy MMYO
1968
20.09.2017

18863
Hamit Yavuz
Mimar Sinan Ü.
1983
28.09.2017

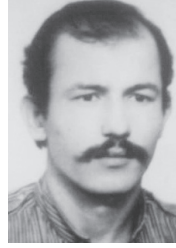
4128
Ahmet Sinanoğlu
İTÜ
1971
30.09.2017

5269
Mesut İşcan
Kadıköy MMYO
1969
22.10.2017

511
Mehmet Fatih Uluengin
Devlet GSA
1943
03.11.2017

9601
Nihat Fındıklı
İTÜ
1978
18.11.2017

14392
Kemal Günayer
Mimar Sinan Ü.
1983
20.12.2017

3627
Nadi Hamarat
Devlet GSA
1970
20.12.2017

12089
Mehmet Arda
Devlet GSA
1980
24.12.2017

1746
Hüseyin Kaptan
İst. Teknik Okul
1961
02.01.2018

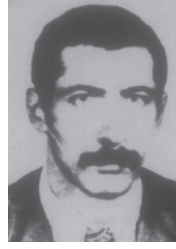
16939
İrfan Hasköylü
Trakya Üniversitesi
1985
04.01.2018

36
Aydın Boysan
Devlet GSA
1945
05.01.2018

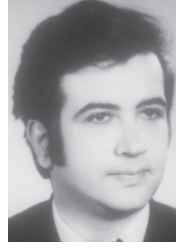
940
İlhan Tayman
İTÜ
1954
11.01.2018

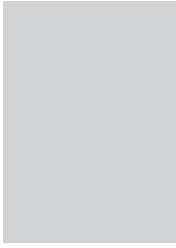
10924
Şinasi Sonuç
İstanbul DMMA
1979
12.01.2018

9160
İmran Gezer
Ecole d'Arch Nancy
1977
14.01.2018

5496
İsmail Cebeci
Devlet GSA
1973
27.01.2018

2216
Aydın Sağlar
Devlet GSA
1961
30.01.2018

PROF. DR. HANDE SUHER'İN ARDINDAN

Şehir ve Bölge Planlaması Bölümü, kurucularından ve başkanlarından, Şehircilik bilimi ve mesleğinin öncülerinden, İstanbul Teknik Üniversitesi'nin ilk kadın dekanı, sevgili hocamız Prof. (Dr. Hc.) Hande Suher, 21 Şubat 2016 Pazar günü aramızdan ayrıldı. Hocamız, emek verdiği binlerce öğrencisi, meslek insanı ve öğretim elemanı üzerinde sadece bilimsel çalışmalarıyla değil, kişiliği, duruşu ve yaşam biçimiyle yoğun izler bırakmış, onların yaşantılarında yönlendirici, yol gösterici, destekleyici olmuş ve olağanüstü öğreticiliği ile ufuklarını genişleten etkiler yapmıştır.

Hande Suher doktora öğrencileriyle.

Prof. Dr. Hande Suher, ülkemizde şehircilik eğitiminin başlangıcı olarak kabul edilen ve kurucularının Prof. Oelsner ve Prof. Kemal Ahmet Arû olduğu İTÜ Mimarlık Fakültesi Şehircilik Kürsüsü'ne asistan olarak katıldığı 1951 yılından itibaren, yarım asrı aşan bir süre şehircilik eğitimi ve mesleğine ilişkin bütün gelişmelerde etkili olmuş öncü bir bilim ve meslek insanıdır. İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde, seçilmiş olduğu Dekanlık, Bölüm Başkanlığı ve Anabilim Dalı Başkanlığı görevleri yanı sıra, fakülte senatörü, Sosyal Bilimler Enstitüsü müdürü, Fakülte Kurulu ve Fakülte Yönetim Kurulu üyesi ayrıca, Şehircilik Enstitüsü, Yapı Araştırma Kurumu, Mimarlık Tarihi-Restorasyon Enstitüsü, İTÜ Çevre ve Şehircilik UYG-AR Merkezi gibi kurumlarda Yönetim Kurulu üyesi olarak İstanbul Teknik Üniversitesi'nin değişik kademelerinde uzun yıllar etkin hizmetlerde bulunmuştur.

İTÜ'deki çalışmaları yanı sıra, Devlet Planlama Teşkilatı 1. ve 6. Beş Yıllık Kalkınma Planları Özel İhtisas Komisyonlarında üyelik ve başkanlık, İmar ve İskân Bakanlığı Büyük İstanbul Nâzım Plan Bürosu başkanı, Kültür Bakanlığı Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu üyesi ve başkanı, Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Yönetim Kurulu üyesi, Danıştay ve bölge idare mahkemelerinin önemli davalarında bilirkişi olarak, şehircilik biliminin kamu uygulamalarına yansımada, kamu yararı doğrultusunda, görevler üstlenmiş, önemli ve etkin katkılar sağlamıştır.

Şehircilik bilimine değerli katkılar sağlayan örnek bir bilim insanı olarak, genç araştırmacıları ve öğrencileri sürekli destekleyerek ön planda tutmuş, onların gelişmesinde yoğun çabalar sarf etmiştir. Akademik çalışmalara, yürütmüş olduğu 33 yüksek lisans ve 14 doktora tezinin yanı sıra 11 ders notu ve 10 kitapla önemli katkılar yapmıştır. Bilimsel katkılarını mesleki alanda da sürdürerek ulusal ve uluslararası proje yarışmalarında 17 ödül kazanmış, çeşitli şehircilik ve mimarlık uygulama projeleri gerçekleştirmiştir. Çağdaş kadın kimliğiyle, kentsel koruma ve kent planlama konularının ve öncelikli olarak kamu yararı bilincinin topluma benimsetilmesinde, mesleğin doğrularının vurgulanmasında ve kamusal alana uygulanmasında sözünü sakınmayan, inatçı ve mücadeleci bir ruhla hizmet etmiştir.

Prof. Dr. Suher, şehircilik-mimarlık bilimine, mesleğine ve İstanbul Teknik Üniversitesi'ne sevgisini, hizmet aşkını ve doğruları savunmaktaki mücadele azmini, bilimsel merakını, dürüstlük ilkesini, mesleki etik değerlerden taviz vermeyen tutumunu genç araştırmacılara aşılayarak kurumsallaştırmıştır. Etkili hitabeti, renkli ve zengin anlatımıyla öğrencilerin dikkatle ve zevkle dinlediği bir hoca olmuştur. Mesleğine gösterdiği idealist özen, içinde yer aldığı her çalışmaya büyük özveriyle emek vermesi, proje ve uygulamalarda iş yapma biçimi, ilkeli duruşu, ayrıntılara hâkimiyeti, hiç bitmeyen bilimsel merakı, olguları disiplinlerarası ve bütüncül bakış açısıyla değerlendirmesi, insan ilişkilerinde ki saygın tutumu ile ilham veren, model oluşturan bir hocaydı. Yoğun akademik çalışmaları sırasında çevresindekilere insani ilgisini hiç ihmal etmemiş, alçakgönüllü ve içten kişiliğiyle öğrencileri ile hatta onların aileleriyle yakından ilgilenerek nezaket ve âlicenaplık göstermiş, çevresinde bir sevgi ve saygı halkası oluşturmuştur.

Prof. Dr. Hande Suher, yaşamı boyunca, toplumun, gelecek kuşakların ve ülkesinin yüksek yararları gibi değerleri gözeterek, bu değerleri ve evrensel erdemleri değer yoksunluğuna ezdirmemiş, emeğini, birikimlerini kamu yararına sunmuştur. *Kamu Yararını Öncelikli Gören Bir Yaşam Öyküsü* adlı kitabında (YEM Yayınları - TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi, 2010) yaşamının bütünü, öğrenim ve öğretime, bu sürecin de önemli bir kısmını İTÜ'ye adanmış bir kadın öğretim üyesinin yaşam düzenini anlattığını belirterek şöyle eklemektedir: *“Ne mutlu bana ki bütün bu değerler içinde böylesine sevgili ve saygılı bir ortamda yaşama hazırlandım ve ömrümü sürdürdüm. Kamu yararının önemini öğrendim ve hep savundum. Bu konuda hiç yanılmadım, ne mutlu bana.”*

Ne mutlu bizlere ki, üstün değerlere sahip örnek bir insan ve hocanın öğrencisi olduk. İnsanlar anıldıkça yaşar, onun kuşaklar boyu hep saygıyla ve sevgiyle anılacağını, saygınlık, dürüstlük, bilgelik gibi, ortak vicdanlarda kazanılan yerinin bu dünyadan ayrıldıktan sonra da devam edeceğini biliyoruz. Değerleri yaşatıldığında yaşayacak, o zaman kuşaklar boyunca ilham vermeye, örnek olmaya devam edecektir.

Onun yaşamında etrafına cömertçe yaydığı aydınlıklar içinde olduğuna inanıyoruz. Öğrencileri olmanın verdiği kıvançla, yitirmiş olmanın acısını bir arada yaşarken, hocamızın aziz eşi Prof. Esat Suher'e, akraba ve yakınlarına, öğrencilerine, şehircilik ve mimarlık camiasına taziyetlerimizi, hocamızın değerli anısına saygılarımızı sunarız.

Doktora öğrencileri:

**Fulin BÖLEN, Hale ÇIRACI, Sema KUBAT, Mehmet OCAKÇI, Ümit YILMAZ,
Lale BERKÖZ, Hatice AYATAÇ**

Mimar.ist, No. 56 (Yaz 2016)

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ HAYALİ CİHAN DEĞER”

66 yıllık kadim arkadaşım, dostum, değerli meslektaşım, eski ortağım ve kardeşim Hande,

Senin aramızdan ayrılmandan sonra günlerce seninle paylaştığımız güzel anıları kaleme almak için çok düşündüm. Söylemek ve yazmak istediğim o kadar yaşanmış anımız var ki, hepsi kalemime dolanan kelimeler oldu. Umarım yazacaklarım ile okuyanları sıkmadan işin içinden çıkabilirim.

Ben, yazar-çizer bir mesleğin mensubu olmama rağmen hayatım hep tasarlamak ve çizmekle geçtiği ve halen de zaman zaman geçmekte olduğu için, yazmak işini pek başardığımı söyleyemem. Sevgili kardeşim, seninle yollarımızı İTÜ Mimarlık Fakültesi Taşkışla binasının 203 No'lu Şehircilik kürsüsünde, sonradan

ortak olarak da çalışacağımız, değerli hocamız Prof. Dr. Kemal Ahmet Aru'nun yanında 1950 yılında kesişti. Sen benden bir sınıf yukarıda idin. Ben o tarihte 4. sınıfta idim. Rahmetli hocamızın yapmış olduğu projelerinin çizim işlerinde, derslerimizin müsaade ettiği zamanlarda, çalışıyorduk. Bugün hâlâ o güzel anıları aynı sıcaklıkta hissediyorum. Sen hayatta iken bu anıları aramızda, yitirdiğimiz arkadaşlarımızı da anarak, yâd ederdik. Maalesef o günlerin anılarından kala kala bir ben kaldım. Onun için bu duygu dolu anı yazısını gözyaşlarımı içime akıtarak zor da olsa bizleri tanıyan genç kuşaklar ile paylaşarak teselli bulmak istedim.

Evet, o güzel günlerde hocamız Levent projelerini hazırlıyordu. Sen de, ben de çalışmalarımız ile hocamızın beğenisini kazanmış iyi öğrencilerinden olduğumuzdan takdir görmekte idik. Sen 1951 yılında iyi derece ile mezun olduktan sonra, hocanın kürsüsüne asistan olarak girdin. Böylece çalışmalarımız aynı heyecanlı tempoda zevkle kesintisiz olarak, ben 1952 yılında mezun oluncaya kadar devam etti. Askerlik görevim 1954 yılında tamamlanınca, ben iki sınıf arkadaşım ile Karaköy'de bir büro tutup ve Üçmim şirketini kurup serbest meslek çalışmalarına başladık. Bu arada hocamızın işlerini gene yapıyor, hem de senin de aramızda olduğun mimari yarışmalara katılıyorduk. İlk beraber katıldığımız yarışmamız olan Adana T. Ticaret Bankası Şube Binası Yarışması'nda üçüncü mükâfatı kazandığımız haberini öğrendiğimizde nasıl havalara uçmuştuk. Ne yazık ki etrafımda bu güzel anıları paylaşacak o günlerden kimse kalmadı. Daha sonra 1955 yılında Ankara Kara Yolları Umum Müdürlük Binası Proje Yarışması'nda üçüncü mükâfatı, 1957 yılında Ankara Kooperatifler Sarayı Proje Yarışması'nda da ikinci mükâfatı kazanarak yollarımıza devam ettik.

Sen, 1956 yılında okuldan izinli olarak yurtdışında bilgi ve tecrübeyi artırmak için İsviçre'ye Prof. M. Sauge'nin bürosunda çalışmaya gittin. Ben ve eşim hiç unutamadığımız ve sen sağ iken de hep konuştuğumuz bir anımızı bu vesile ile gıyabında bir kere daha sevdiklerimizle paylaşmayı bir gönül borcumuz olduğunu düşünüyorum. 1956 Ağustos'unda, sen daha gitmeden, sevdiğim ve senin de tanıyıp sevdiğin bugünkü eşim ile evlendim. Yeni açacağımız evimizin işimize yakın olması için ev aranırken o günkü sıkışık durumumuzda, dönünceye kadar oturmamız için evinin anahtarını bize vermenin bize Hızır gibi gelen bir can suyu olduğunu, bir kere daha, seni rahmetle yâd ederek anıyoruz.

Sen yurtdışında iken sınıf arkadaşım rahmetli Tekin Aydın benimle çalışmayı istiyor ve ortaklarımdan ayrılmam ve birlikte büro açmamız için ısrar ediyordu. Ben de ortaklarımın yeni niyetlerine sıcak bakmadığımdan arkadaşımın teklifini sonunda kabul ettim. Sen o aralar yurda dönmüştün. Konuyu seninle görüşüp aramıza, o zamanlar daha okulda öğrenci olan, bugün o da rahmetli olan Yalçın Emiroğlu'nu da alarak dördümüz İstiklal Caddesinde o zamanlar yeni yapılmış olan Metropol Han'da bir büro kiralayıp –bu hanın adı daha sonra Baro Hanı olarak değişti– çalışmalara başladık. Tabii ağırlıklı olarak hocamızın işlerine de devam ederken bir gün, hocamız büroya gelip, bizim için çok cazip bir teklifte bulundu. Elindeki işler ile yeni işler de alarak büroyu daha büyütmek için bizlere eşit şartlar ile ortaklık teklif ettiğinde ne kadar çok sevinmiştik. Hiç unutmuyorum kendi ifadesi ile “aslan payı olmadan” aramıza M. Ali Handan Bey de katılarak, altı ortaklı AHE Mimarlık, Mühendislik, Şehircilik ve Dekorasyon Ltd. Şti.'ni kurup aynı iş hanının çekme teras katındaki yaklaşık 200 m²'den büyük yeni büromuza taşınırkenki tarifsiz heyecanımızı hiç unutmadık. O olayı ben hâlâ bugün büyük bir gururla anıyorum. Emekli Sandığı Eskişehir Otagarı ve Oteli projesi ve diğer başlanmış imar planları projeleri üzerinde büyük bir coşku ile gece gündüz çalışmalarımıza ait anılarımızı, sen sağ iken, birlikte hep anıyorduk.

1958 yılı idi, bir gün Vakıflar Genel Müdürlüğü, Vakıflar Bankası, Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü ve Milli Reasürans Firmalarının ortağı olan Taksim Otelcilik AŞ tarafından yaptıracakları o zamanki adı “Taksim

Oteli" olan binanın, uluslararası davetli proje yarışması için, tanınmış beş –Hilton Oteli mimari grubu da dahil– yabancı mimarlık bürosu ile bizim büromuzun da içinde olduğu yedi yerli mimarlık bürosundan teklif istenmesi ve yarışma sonunda teklifimizin birinci mükâfatı kazanması meslek hayatımızda büyük bir kıvanç ve dönüm noktası oldu. Taşındığımız yeni yerimizde otel işletmesini yapacak olan Sheraton firması ile görüşmelerimiz devam ederken 1960 ihtilali oldu. Firma, ihtilal ile otel işini askıya alınca ve diğer işlerimiz de durunca, büromuz hiç düşünmediğimiz bir anda, altından kalkamayacağımız mali bir sıkıntı içine düştü. Büromuzun aylık kirası o zamanki para ile 2.500.00 TL idi ki o zaman için çok yüksek bir rakam idi. Onun için, aramızda giderlerinden ötürü Savarona adı da konulan ve içinde 1.00 x 2.00 ölçüsünde 16 özel çizim masası işler ile dolu olan büromuzun bu ağır şartlar altında diğer giderleri ile birlikte devam etmesi mümkün olmayınca hemen her şeyimizi aramızda bölüşerek büroyu boşaltmamız ise meslek hayatımızda büyük bir kırılma olmuştu. Ben de bu duraklama döneminden istifade etmek için görevli olduğum İTÜ Maçka Teknik Okulundaki öğretim görevliliği vazifemden izinli olarak 1961 yılında yurtdışına, yeni şeyler öğrenmek için, Almanya'nın Stuttgart şehrinde Prof. Gutbier'in bürosunda çalışmak üzere gittim. 1964 yılında yurda dönmünce yarım kalan işlerimiz tekrardan canlanmaya başladığından bu sefer Siraselviler'deki yeni yerimizde tekrardan çalışmalarımıza başlamamız unutamadığımız nasıl tarifsiz bir heyecandı değil mi kardeşim?

1966 yılında başlayan otel proje çalışmalarımıza daha sonra 1968 yılında otelin temelini atılması ile şantiye binasında bize ayrılan kısımda devam ettik. 1975 yılında otelin açılışında dönemin başbakanı Sayın Süleyman Demirel'in bizleri teker teker tebrik etmesi başlı başına büyük bir onurdu. Hayal iken gerçek olan projelerimizin iş bittikten sonra bizlere verdiği duygular ancak yaşanarak öğrenilirdi. Bu duyguları bir çok kere seninle de paylaştık. Otel işi bittikten sonra sen üniversitede ki görevine döndün. Böylece, seninle olan mesleki çalışmalarımız, 1996 yılında otelin yeni sahipleri Ceylanlar tarafından istenen değişiklikleri birlikte yapınca kadar kesildi. Daha sonra otel binasını Ceylanların satması ve işletmede belirli bir hisse ile devam etmesi sırasında tekrardan, biz müellif mimarlara haber vermeden yapılan ve tarafımızdan asla uygun bulunmayan ve otelin planlamasını olumsuz etkileyen değişiklikler için birlikte başlattığımız hukuki mücadelemize, binamızın bozulmaması için, sevgili eşin Prof. Dr. Esat Suher ile sonuna kadar devam edeceğiz. Sen rahat uyu sevgili dava arkadaşım.

Bu satırları masamda yazarken karşımda oturduğunu ve bana gülerek baktığını, adeta, görür gibiyim. Seninle dolu dolu çok zevkli ve kaliteli hepsini yazamadığım birçok çalışmalara imza attık. Yazıma burada son vermeden hocalık mesleğine de değinmek isterim.

Bizler çok şanslı ve umutlarımızın tavan yaptığı bir dönemde çok değerli hocalarımızdan feyiz alarak yetişen meslek elemanlarıyız. Sen, okulda çalıştığın kürsüde Ord. Prof. Dr. H. C. Güstav Oelsner Hocadan, Prof. Dr. K. Ahmet Arû Hoca ve diğer bugün saygı ve rahmetle andığım değerli hocalarımız ile yetişip o feyizle, yerine, yeni genç değerli hocaları kazandırdın.

Bir deyim vardır; "Yürüdüğü yolda iz bırakmayanlar o yoldan geçmiş sayılmazlar" der. Sen rahat uyu, yürüdüğümüz yolda tahmin edemeyeceğimiz kadar izler bıraktığımızı gönül rahatlığı ile adın için de söyleyebilirim. Sevgili kardeşim, son zamanlarında rahatsızlığın nedeni ile yalnız telefonda

Hande Suher ve Kemal Ahmet Arû.

görüşebildiğim için seni hep her zamanki halin ile hatırlayacağım. Bu anı yazımı Sivas Madımak Otelinde gericiler tarafından diri diri yakılan rahmetli ünlü şairimizin sözleri ile bitireceğim:

*Bir bir uzaklaşıyor sevdiğim insanlar,
Ne zaman bir dosta gitsem evde yoklar.*

Bu vesile ile ben ve eşim, 56 yıllık sevgili eşin Esat Suher'e ve tüm sevenlerine başsağlığı ile Allah'tan sabırlar dileriz. Işıklar içinde uyu 66 yıllık değerli arkadaşım.

11 M. Altay EROL

Y. Müh. Mimar

Mimarlara Mektup, No. 206 (Nisan 2016)

HOCALARIN HOCASINI KAYBETTİK!

Prof. Hande Suher Hocamızı 21 Şubat 2016, Pazar günü kaybettik.

Hande Hocayı birkaç satırda anlatmak mümkün değil. Özellikle Mimarlar Odası çatısı altında Çağdaş Demokrat Toplumcu Mimarlar olarak "Mimarlar Odası Toplum Hizmetinde, Toplum Hizmetinde Mimarlık!" şiarı ile mesleki çalışma yapan mimarlara her daim rehberlik yapan meslektaşlarımızın ardından konuşmak, yazmak daha da zor.

Hande Hoca, Mimarlar Odası'na 29 Mart 1954 tarihinde 76 sicil numarası ile kayıt yaptırarak kurucu üyeleri arasında yer almıştır.

Sayın Prof. Hande Suher, ablamız, annemiz gibi Hande Hocamızı...

Mesleğe atıldığım yıllarda Mimarlar Odası'nda bir söz vardı: Mimarlar Odası bir okuldur! 1992 yılından itibaren bu okulun daimi hocalarından birisi idi Hande Hocamız, bizler de öğrencisi.

Park Otel projesinin ardından Mimarlar Odası'nda yeni bir tartışma başlamıştı: "Kent suçu" kavramı ve mesleki denetimde ÇED!

Her gün yeni bir kent suçuna konu olan mimari proje gündemimize giriyordu. Hocalarımıza, meslektaşlarımıza bir çağrı yaptığımızda ilk yanıt verenlerden biri olan ve bugüne kadar her toplantımıza katılarak

Hande Suher ve Sami Yilmaztürk.

bizleri aydınlatan, ÇED Danışma Kurulu ve Mimarlar Odası MD/ÇED Yönetmeliği'nin hazırlanış sürecinde çok büyük katkılarda bulunan, bizleri yönlendiren bir meslektaşımızdı Hande Hocamız.

ÇED Danışma Kurulu toplantılarının birinde birçok meslektaşımızın ve hocamızın da hocası olduğu, bir vesile ile gündeme gelmişti. Hocalığı devam ediyordu. Hande Hoca, hocaların hocası idi!

Parsel bazında plan tadilatlarında bizzat kaleme alarak sunduğu raporlarında olduğu gibi, 1995 sonrası gündeme gelen İstanbul Çevre Düzeni Planı incelemelerinde bizlere hocalık yapmaya devam etti. Parsel bazında ya da kentsel

ölçekteki plan değerlendirmelerinde, konu üzerine yaptığımız tartışmalarda planlama ve şehircilik bilimini, meslek alanımızda kamu ve toplum yararı kavramının sorun çerçevesinde ne demek olduğunu öğreten bir rehberimizdi.

Genel kurullarda sözleri ile, seçimde oyu ile her daim Çağdaş Demokrat Toplumcu Mimarların destekçisi olan hocamız, desteklediği yönetim kurullarının ilk toplantısına katılır ve yönetim kurulu üyelerinin kamu ve toplum yararı mücadelesini sürdürüp sürdürmeyeceğini bizzat teyit etmelerini isterdi. Meslek odası ile ilişkisini oy vermekle, katkı sunmakla sınırlamaz, oy verdiği yönetim kurulunun mücadelesindeki kararlılığını ifade etmesini talep ederdi.

2013 yılında kaybettiğimiz Yüksek Mimar Oktay Ekinci, YEM Yayınları ile Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi'nin birlikte yayımladıkları 400 sayfalık *Kamu Yararını Öncelikli Gören Bir Yaşamöyküsü* adlı kitabın tanıtımını yaptığı köşe yazısında Hande Hocamızı şehircilikte “Kutup Yıldızı”mız şeklinde tanımlamıştı. Şehircilikte ve planlamada her daim Kutup Yıldızımız idi, bugünden sonra da Kutup Yıldızımız olmaya devam edecektir.

İstanbul'un temel planlama ve koruma ilkeleri, 1980 yılında yürürlüğe giren 1/100.000 ölçekli İstanbul Nâzım İmar Planı ile belirlenmişti. Bu planı hazırlayan Büyük İstanbul Nâzım Plan Bürosu Başkanlığı görevini kent yağmasının önünü açan 12 Eylül askeri darbesine kadar sürdürmüştü. Hocamızın ülke ve kent planlamasında koyduğu ilkler, yaklaşımlar saymakla bitmez.

Hande Hoca “Cumhuriyet kadını” olmakla övünürdü. Hocamızın tüm yaşamı olan “planlama” kavramı Cumhuriyet ile ülkemize girmişti. Planlamanın çağdaşlık, aydınlama olduğunun bilinci ile planlamaya, şehircilik bilimine, “toplum yararı ve kamu yararı” kavramına sarılmıştı.

Cumhuriyete borcunun karşılığı olarak kamu yararına adanmış yaşamı her daim rehberimiz olmaya devam edecek. Adını Mimarlar Odası'nın kamu ve toplum yararına her mücadelesinde saygı ile anmaya devam edeceğiz.

Prof. Esat Suher Hocamızın, ailesinin, İTÜ Mimarlık Fakültesi ve meslek topluluğunun, tüm öğrencilerinin, kamu ve toplum yararı mücadelesi veren tüm kent ve çevre savunucularının, hepimizin başı sağ olsun.

C. Sami YILMAZTÜRK

Mimar

Mimarlara Mektup, No. 205 (Mart 2016)

ARZU ÖZTÜRK, GERİDE KALANLAR, GERİYE KALANLAR

İnatçı ve üretken bir yapı araştırmacısı, yani “*Bauforscherin*”... Bu, herhalde Arzu Öztürk'ün geride bıraktığı meslektaşlarının hemen onaylayacağı bir sıfat olur. Kendi de itiraz etmezdi kuşkusuz. Ailesi ve dostlarının zamansız karşılaştıkları acı ve boşluk bu yazıyla dile gelmenin çok ötesinde. Araştırmalarıyla ufuk açmak, anlattıklarıyla öğrencilerini ve arazi arkadaşlarını eğitmek zevkle ve şevkle sürdürdüğü, görev bildiği alanlardı. O yüzden, “geride kalanlar” derken mesleki ideallerini paylaşanları, mesleki yolculuğunda ona eşlik edenleri akla getirmek gerek burada.

Antalya Arzu Öztürk'ün kariyerini şekillendiren, aynı zamanda onu evinde hissettiren bir yer oldu. Perge ve Side öğrenciliğinden itibaren aşına olduğu kazı alanları, doktora çalışmasının konusu oradan, ayrıca Antalya öğrencileriyle geziler düzenlediği bir bölge. Antalya yakınlarındaki Termessos'ta çalışmayı seçmesi, bunu

Arzu Öztürk kazı alanında...

hayata geçirebilmesi ve aklının Termessos'la ilgili geleceğe yönelik programlarla meşgul olması ancak cesaret ve tutkuyla açıklanabilecek bir girişim. Çetin arazi koşullarıyla, güzel peyzajıyla ve bitki örtüsüyle sarmaş dolaş yapı kalıntılarıyla Termessos da geride kalanlardan...

Geriye kalan ise, güvenilir bir dost, kararlı ve örnek bir eğitimci, ayrıca –mutlaka dile getirilmesi gerekir– şefkatli bir hayvansever olma özelliklerinin yanında Arzu Öztürk'ün bütün mesleki mirası. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Arkeoloji Bölümü'nün kuruluşunda ve şekillenmesindeki özverili katkıları ilk akla gelenler arasında. Nitelikli çalışmalar ortaya koyan araştırmacılar kuşkusuz her zaman aranır. Arzu Öztürk de Aphrodisias, Efes ve Bergama kazılarına davet edildi. Hem de kelimenin tam anlamıyla, bileğinin hakkıyla. En

iyilerle çalıştı. Onunla çalışanlar da en iyiyle çalıştıklarını bildiler. Arkeoloji ile mimarlığın bulunduğu disiplinlerde ayrıcalık taşıyan bir isim oldu. İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde aldığı eğitiminden, yani mimar kimliğinden hiç uzaklaşmadı. Arkeolojik alanlarda yatan sonsuz taş öbeklerine içerik ve anlam kazandırdı. Bir zamanlar o taşlarla inşa edilmiş yapıları özgün durumları içinde hayal etti, baştan tasarladı.

Arzu Öztürk'ün meslek sevgisi ve sabrını, doktora çalışmasının konusunu oluşturan Perge antik tiyatrosunun sahne cephesi belgelemesi o kadar açık biçimde gösteriyordu ki... 1990'lı yılların ikinci yarısında Berlin'de, Alman Arkeoloji Enstitüsü'nde ona ayrılan mekânda çalışma masasına serili dev boyutlu çizimi, ancak 'oya işlemek', 'ipekten bir kumaş dokumak' gibi benzetmelerle tanımlanabilir. Cephenin büyük bir emekle kâğıt üzerinde ağır ağır yükselmesi, bir bilgi, göz ve yatkınlık ve kuşkusuz bir gönül işiydi. Alman kurumlarının ve büyük Alman hocaların ona kapılarını açmaları boşuna değil. Disipliniyle, diliyle, yöntemiyle Alman bilim ortamını benimsedi, sebat ve titizliği ile tanınır oldu, o üretken ortam da Arzu Öztürk'ü aynı saygı ve içtenlikle bünyesine aldı.

Öğrencileri olmakla daima gurur duyduğunu söylediği İTÜ hocaları Zeynep ve Metin Ahunbay'ı, okulda, arazide, kesintisiz bir eğitime-öğrenme alışverişi içindeki yaklaşımlarıyla örnek aldı ve öğrendiklerini tavizsiz uyguladı. Perge tiyatrosu üzerine çalışmasını sağlayan kazı başkanı Jale İnan'ı hep yakınlığını vurgulayarak gönül borcu içinde andı. Cottbus, Brandenburg Teknik Üniversitesi'nde tamamladığı doktora çalışmasını yöneten hocası Adolf Hoffmann'a hayranlık ve vefa ile bağlı kaldı. Özetle, bilgi donanımı ve bilim ahlakını benimsemiş tavrı ile kendinden önceki kuşaktan aldığını kendinden sonrasına aktarmada özenilecek bir portre çizdi.

Geride kalanlar şaşkın ve sessiz, geriye kalanlar ise bir o kadar taze ve hayat dolu.

Turgut SANER

Prof. Dr., İTÜ Mimarlık Fakültesi

Mimar.ist, No. 56 (Yaz 2016)

PROF. DR. BÜLENT ÖZER'İN ARDINDAN

Bülent Özer, çok yönlü, batı kültürünü özümsemiş bir bilim insanıydı. Kendisini kısa bir süre önce kaybettik...

Başta mimarlık olmak üzere, sanatın, kültürün önemli alanlarında yazdığı kitap ve makaleleri orijinal nitelikteydi. Çalışmaları başka bilimsel yapıtlarda referans olarak kullanılmıştı. Özellikle, Cumhuriyet dönemi mimarisıyla ilgili doktora çalışması (rejyonalizm, universalizm ve çağdaş mimarimiz üzerine bir deneme) aynı konuyu ele alan araştırmacılar için vazgeçilmez bir başyapıttır. Sosyal, kültürel ve ekonomik verilerin, mimari üslup üstündeki etkisini değerlendiren Özer, bu çalışmayla Cumhuriyet dönemiyle ilgili mimarlık tarihimizin irdelenmesinde önemli bir rol almıştır. Ayrıca, mimarlıkta eklektisizm konusundaki değerlendirmeleri gelecek nesiller için yol gösterici olmuştur.

Kanımcı, Bülent Özer Mimar Sinan'ı en iyi yorumlayan mimarlık tarihçilerinden biridir. Özer, Sinan'ın yapıtlarındaki malzeme, statik ve mekân üçlüsünün harmonisini bilimin sınırları içinde ortaya koymuştur. Sinan'ın her yapısının ayrı bir mimari özelliğe sahip olduğunu, her yapısına bir orijinallik kazandırarak, kendini "sürekli tekrar etmediğini", başka bir deyişle, her yapısının bir orijinalliğin habercisi olduğunu dile getirmiştir, Bülent Özer.. Onun mimarlık alanında nesnel ve bilime dayanan çok sayıda analiz ve ilginç değerlendirmeleri vardır.

Bülent Özer, günlük mesleki ve politik konularda günün kısır polemiklerinin ve spekülasyonlarının hep dışında kalmayı tercih etmiştir. Dış dünyayla sıkı ilişki kurarak çeşitli ülkelerin akademisyen ve kurumlarıyla yakın ilişki içinde olmuş ve ülkemizi yurtdışında başarılı bir biçimde temsil etmiştir.

Merhum, her zaman saygın bir mimar, değerli bir mimarlık tarihçisi ve akademisyen olarak anılacaktır.

Mete TAPAN

Prof. Dr.

Mimar.ist, No. 57 (Güz 2016)

HÜSEYİN BESİM ÇEÇENER'İ KAYBETTİK

22.9.1934 yılı Üsküdar doğumlu, İstanbul DGSA Mimarlık Bölümü 1961 yılı mezunu, Mimarlar Odası'nın 1635 sicil numaralı üyesi, 1963-1971 yılları arasında İstanbul Belediyesi Planlama Müdürlüğü ve Eski Eserler Büro Şefliği görevlerini başarı ile yürütmüş, 1971 yılında planlama ve koruma yaklaşımları nedenleriyle görevlendirildiği Anıtlar Yüksek Kurulu Sekreterliği görevini 12 Eylül askeri darbesine kadar 10 yıl

boyunca sürdürmüş, Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi ÇED Danışma Kurulu üyesi, Mimarlar Odası'nın planlama ve koruma konularında raporları, makaleleri ve zengin arşivi ile her daim danışmanı, bu birikimi paylaşması. araştırmacıların bilgisine yayınları, makaleleri, raporları aracılığı ile sunması, kamu ve toplum yararına sağlıklı ve güvenli bir kentleşme ve tarihi, kültürel ve doğal mirasımızın korunarak geleceğe aktarılması konularındaki özverili çabaları nedeniyle 2014 Yılı Mimarlar Odası Ulusal Mimarlık Ödülleri kapsamında "Mimarlığa Katkı Dalı Başarı Ödülü" sahibi, 1535 sicil numaralı meslektaşımız Engin Çeçener'in sevgili eşi **Hüseyin Besim Çeçener'i** 15 Temmuz 2017 günü kaybettik.

Değerli Meslektaşımız Engin Çeçener başta olmak üzere tüm ailesine, dostlarına, mimarlar topluluğuna başsağlığı diliyoruz.

TMMOB Mimarlar Odası

TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi

Mimarlık Vakfı

H. BESİM ÇEÇENER'İN ÖZGEÇMİŞİ

Hüseyin Besim Çeçener, 1934 yılında Üsküdar'da doğmuş, 1961 yılında Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümü'nü bitirmiştir.

Askerlik sonrası, 1963 yılından itibaren beş yıl boyunca İstanbul Belediyesi Planlama Müdürlüğünde İstanbul'un çeşitli kesimlerinin imar planlaması, özellikle de Üsküdar ile ilgili planlar üzerinde çalıştı. İki yıllık yoğun bir emek ürünü olan Üsküdar Planı, tarihi mevcut doku ve ölçülerin korunmasını esas aldığından uygulanmamıştır.

Ancak bu tutumu nedeniyle belediyenin Eski Eserler Bürosu'na şef olarak atanmıştır. Bu görevi sırasında, Anıtlar Yüksek Kurulu'nun her toplantısına danışman olarak katılması, bizzat kurul tarafından istenmiştir.

1971 yılı sonunda ise, İstanbul Belediyesi'nden ayrılıp Kültür Bakanlığı'na geçmiş ve Anıtlar Yüksek Kurulu Genel sekreterliğini, yaklaşık on yıl yürütmüştür. 1980 yılının ocak ayında bu görevden alınıp İstanbul Atatürk Kültür Merkezi'nde "eylemsiz oturma görevi"ne atanmıştır.

1987 yılında kendi isteği ile Kültür Bakanlığı'ndan emekliye ayrılmıştır.

20.1.1993 tarihinde seçildiği İstanbul II Numaralı Koruma Kurulunun yaklaşık üç yıl başkanlığını yapmış, bu kurulda, rutin işlerin dışında, eski çalışmalarından edindiği birikimleri yansıtan yirminin üzerinde rapor kaleme alarak Kültür Bakanlığı'na iletmıştır.

Birkaç özel örnek uygulanmış tasarım dışında proje mimarlığı yapmadı. Korumacı olarak tanınmasına karşın kendini kent plancısı olarak tanımlamıştır.

Ancak son otuz yıldan beri imar planlamada, yapı kapitali öncelikli olmak kaydı ile, koruma anlayışının hiçbir zaman değişmediğini gören H. Besim Çeçener imar planlaması, taşınmaz kültür ve doğa varlıklarının envanteri ile korunmasına yönelik mesleki katkılarını yayınları, yazıları, raporları ile sürdürmüştür.

Mesleki katkılarını yaşadığı çağa ve topraklara karşı sorumluluk bilinci içinde, mesleki sorumluluk ve meslek etiği çerçevesinde her daim sürdürmesi nedeniyle Mimarlar Odası tarafından 2014 yılı Ulusal Mimarlık Ödülleri kapsamında Mimarlığa Katkı Dalı Başarı Ödülüne İlhan Tekeli ile birlikte layık görülmüştür.

Bugüne kadar yayımlanmış olan kitapları;

- İstanbul'un Kültür ve İmar Sorunları, 1995
- İmar Hukuku ve Kentleşme Sürecindeki Olumsuzluklar, 2000
- Üsküdar Merkez Mahalleleri Osmanlı Dönemi Su Uygarlığı Eserleri, 2007
- Üsküdar Anıları Eski Üsküdar Yaşantısından Kesitler, 2008
- Beylerbeyi Kültür ve Doğa Varlıkları Kılavuzu, 2008
- Eminönü Hanlar Bölgesi Anıtsal Eserler Kılavuzu, 2011
- Anıtlar Yüksek Kurulu Yılları, 2013
- Arnavutköy Kültür ve Doğa Varlıkları Kılavuzu, 2015
- Duyumsamalar, 2016

Ayrıca Mimarlar Odası'nın yayınları başta olmak üzere birçok yazısı ve röportajlar yayımlanmıştır.

Mimarlara Mektup, No. 222 (Ağustos 2017)

MİMAR NİHAT DUYGU BİNDAL'IN ARDINDAN...

Aşağıda okuyacağınız satırlar yokluğuna alışamadığımız çok sevgili hocamız, dostumuz, arkadaşımız, meslektaşımız Mimar Nihat Duygu Bindal için yazılmıştır. Yazılar gönderiliş sırasına göre yer almıştır. Bu paylaşımı yapmamıza vesile olan Nihat Hoca ile yolu bir yerlerde keşmiş olanlara teşekkürler. Hocanın sevenlerini böyle dar bir alana toplamak mümkün olma-

makla birlikte Temmuz 2017'de aramızdan ayrılışının üzerinden çok vakit geçmeden onu yâd etmek için yapılan ve bundan sonra başka fırsatlarla onu anmaya vesile olacak bir ilk girişim olarak değerlendirilmesini dileriz. Mekânı cennet olsun...

Dr. Nihat Bindal mimarlık camiasına tasarım ve uygulama alanında bıraktığı eserleri, severek emek verdiği eğitim alanındaki çalışmaları, yetiştirdiği meslek insanları ile katkıda bulunmuş bir mimar olarak öğrencileri ve dostlarının gönüllerinde saygın bir yere sahiptir. Nihat hoca, tasarım ve uygulamaya hâkim mimar kişiliğinin yanı sıra, İtalya'da aldığı mimarlık eğitiminin de pekiştirdiği serbest el çizimlerine yansıyan çok güçlü eskiz yeteneğine sahip, teknolojiyi yakından takip eden, hep genç kalabilmiş bir eğitimci idi aynı zamanda.

Nihat Hoca'yı üniversite yolunda uzun seyahatlerimizde, nüktedan ve ciddi, hayatı ve kendini alaya alabilmeyi başarmış, duyarlı, hoş sohbet ve bilge kişiliği ile tanıdım. Öğrencilerini, gençleri seven, onlarla arkadaş olabilmeyi başaran Nihat Hoca'nın dostları olarak bizler de öğrencileri gibi onun mimari dene-

yimlerinden, eskizlerinden, eğlenceli sohbetlerinden ve dostluğundan çok şey öğrendik. Ne mutlu ki hep mimarca ve genç kalarak yaşadı. Işıklar içinde yatsın.

Sema SOYGENİŞ

Prof. Dr., Dekan, BAU Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

* * *

NİHAT BİNDAL'IN ARDINDAN

Hayat senaryosu genellikle umulandan farklı geliyor. Benim Nihat Bindal ile karşılaşmam da biraz öyle oldu. Onu çoğu öğrencisinin tanıdığı gibi Taşkışla koridorlarında, tasarım stüdyolarında tanımadım. Taşkışla günlerinin epey geride kaldığı bir dönemde tanıştık. Onunla birlikte benim de mimarlık hakkında bildiklerimi anlatmaya soyunduğum yıllardı. Yollarımız başka bir mimarlık fakültesinin mekânlarında çakışmıştı. Hocalık ve arkadaşlık bir potada eridi. Şanslıyım. İTÜ'de sadece ismi ile bildiğim Nihat Bindal'ı doğal olarak farklı bir gözle tanıdım. Orada göremediklerimi yan yana çalışırken görebildim bu sefer. Nihat Bindal dijital dünyanın bugün olduğu kadar coşmadığı, o eski analog dönemin insanlarındandı. Yani her şeyi eli ile kotaran, kendisini elleri ile çizdiği şeylerle ifade eden insanlardan. Sakin, nüktedan, sevecen ve dobra üslubu ile hatırlayacağım bir insan. Ender rastlanan türden.

Nihat Hocam iyi ki karşılaştık...

Cem İLHAN

* * *

SEVGİLİ NİHAT HOCAM,

Sizi anlatırken, hep "Bizler (Özbekkentliler) Nihat Hoca'nın ailesi gibiyiz" diye anlatmaya başladım. Hep böyle hissettim. Bizleri bütünleştiren, bel kemiğimiz oldunuz. Telefon numaranız listemde, mutlak görüşmemizi yapmak üzere bekliyor.

Mimarlık eğitimini İtalya'da almış olmanızın size kattığı zenginliği, sizinle birlikte girme şansını elde ettiğim derslerde hayranlıkla gördüm. İtalyan kültürü ile yoğrulmuş tam bir İstanbul beyefendisi olarak, hayata bakışınızdaki zenginlik ve her konuda günceli izlemekteki heves ve becerinizi büyük takdir ve hayretle karşıladım.

Sizinle ilgili mutlaka değinmek istediğim üç konu var: teknoloji merakınız, gezmeye olan merakınız ve çocuklara olan düşkünlüğünüz. Özellikle enformasyon teknolojisine olan merakınız, yeteneğiniz ve yatkınlığınız ile bize ışık tuttunuz, destek oldunuz. Yakın döneme kadar, dünyanın çeşitli noktalarına yaptığınız gezilerden güzel fotoğraflar ve anılarla bizlere şevk verdiniz. Ya sizinle birlikte yaptığımız geziler, yemekler, sohbetler? Hepsi çok keyifliydi. Büyüka'da yaptığımız ders, bir dönem Gezi Pastanesi buluşmaları, Beşiktaş'ta gittiğimiz balıkçı.... Ve daha niceleri...

Ya çocuklara düşkünlüğünüz? Her görüşmemizde, tüm çocukları sevindirecek hediyelerle karşılar, bir de üstüne üstlük küçük eskizlerle onların gönlünü alıverirsiniz. Bazılarını burada sizlerle paylaşmak istedim.

Hatıralarınızla yaşamaya devam ediyoruz, ışıklar içinde kalın...

Gamze ALPTEKİN

* * *

SEVGİLİ NİHAT HOCAM,

Aramızdan ayrılalı üç ay oldu, ölüm haberinizi aldığımda önce doğal bir refleks olarak buna inanmak istemedim. Birkaç telefon görüşmesinden sonra bunun gerçek olduğunu inanmak zorundaydım. Bunu duyduğumda da gözümün önünden beraber geçirdiğimiz acı/tatlı günler geçti. İlk karşılaşmamızı hiç unutmuyorum. İTÜ'de öğrenciliğim sırasında sizden hiç proje almamıştım, ancak birkaç dönem danışmanlığımı yapmıştınız. Sadece bir formu imzalamak için yanınıza uğruyordum. İlk kez yanınıza geldiğimde sizden biraz çekinmiştim, çünkü orada biraz sert bir hoca olarak tanınırdınız. Sadece sizden proje almış arkadaşlardan hakkınızda bilgi alıyorduk. O zamanda İslamabat'taki cami projesinde aldığınız ödül ile tanınıyordunuz.

1998 yılında kader bizi Beykent Üniversitesi'nde tekrar buluşturdu ve uzun süreli bir iş arkadaşlığı serüveni başladı. Burada da sizin ilk geldiğiniz günü hiç unutamıyorum. Dekanımızın odasında görüşmüştük ve bana size okulu tanıtmak/gezdirme görevi verilmişti. Beraber size okulun katlarını gezdirdim ve biraz sohbet etmiştik. Ben tabii çok heyecanlanmıştım, İTÜ'deki hocam ile aynı okulda görev yapacaktım. Beraber "graphic communication" derslerine giriyorduk. Sizden o dönemde de öğreneceğim çok şey vardı. Beş yıl beraber çalıştıktan sonra yollarımız kısa bir süre için ayrıldı. Ancak İstanbul Ticaret Üniversitesi'nde tekrar bir araya geldik. Burada da yine teknik resim derslerine giriyorduk. Maltepe Üniversitesi'nde de aynı derslere girmemiş olsak da her sabah benim odama uğramanızı ve hoş sohbetinizi unutamayacağım. Bana çok emeğiniz geçti hocam, her şey için size minnettarım. Mekânınız cennet olsun...

Huzur içinde uyuyunuz.

Candan Ilgın ÖZÜLKE

* * *

SEVGİLİ NİHAT BİNDAL HOCAMIZA, SEVGİLİ ARKADAŞIM VE DOSTUMA,

Akademik hayata adım attığım 70'li yıllarda tanışmıştık. Ben Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Yüksek Okulu Beşiktaş Kampüsü'nde görevliydim. O yıl bina bilgisi dersini verecek öğretim elemanları grubunda İTÜ Maçka grubundan Nihat Bey de bulunuyordu. Hocanın belirli günlerde bazı dersleri vereceği söylenmişti. Sınıfımız kalabalıktı. Öğrenci yoğunluğu nedeniyle uygulama ödevlerinin değerlendirmesini ders saatleri dışında hep beraber yapmamız gerekiyordu. Gün boyu süren çalışmalar sırasında Nihat Beyi yakından tanıma fırsatı buldum. Kendisi görgülü, duyarlı, ince düşünceli, insan sevgisi olan gerçek bir beyefendiydi. İnsan ilişkilerinde daima saygıya yer verir, terbiye kurallarına ve sevgiye özen gösterirdi. Gururlu ve onurlu bir insandı. Böyle hasletleri olan güvenilir müstesna bir arkadaşım olmuştu. İş hayatında güvenilir dostlukların değeri kelimelerle anlatılamaz. O günlerde başlayan dostluğumuz yaşam boyu devam etti.

Nihat Hoca lisanstan doktora, bütün eğitimini Roma Üniversitesi'nde yapmış çok değerli bir mimardı. Eskizleri, sulu boya çalışmaları, karakalemi ve bunlara yön veren perspektif bilgisi ile gerçek bir değerdi. Fotoğrafa ve belgesel filme ilgisi vardı. Elektronik onun en meraklı olduğu alandı. Yeni cihazları alır, öğrenir, bizlere de öğretirdi. Seyahat etmeyi çok severdi; yeni ülkeleri, kültürleri ve sanat eserlerini gezer, bizleri de unutmaz, oralardan hediyeler getirirdi.

Kuruluşunda yer aldığım vakıf üniversitelerinin programlarında varlığıyla, bilgisiyle, deneyimleriyle bana

daima destek verdi. Mimar Sinan MYO, Beykent, Bahçeşehir ve Ticaret üniversitelerinde beraber çalıştık, öğrencilerimizle ulusal ve uluslararası araştırma gezileri ve çalıştaylar yaptık, mesleki ve sosyal dünyamızı paylaştık. Nihat Hoca bir adım daha attı ve Beykent Üniversitesi'ni kuran öğretim elemanları ile öğrencilerini buluşturarak “Öz Beykentliler” grubunu kurdu.

Nihat Hoca ile paylaştığımız güzellikler saymakla bitmez, daima anılarımızda kalacak ve Nihat Hocamız daima kalbimizde sevgiyle yaşayacak.

Ayşen AKPINAR

Prof. Dr.

* * *

SEVGİLİ NİHAT HOCAM,

“Öz-Beykentliler” diye adlandırdığınız Beykent Üniversitesi Mimarlık Bölümü hocalarından biri olarak sizinle birlikte çalışma fırsatı yakalamış şanslılardanım. İTÜ’de sizi tanıyamamış olmamın telafisini Beykent Üniversitesi’nde hem meslektaşınız hem de öğrenciniz olarak giderme fırsatı buldum. Sizden çok şeyler öğrendim. Bugün serbest el perspektif çizimleri öğretiyorsam emin olun sizin sayenizde. Eskiden hiç sevmezdim ama sizden öğrendikten sonra, “magic point” ile tanışınca hem çok sevdim hem de size özgü bu üslupla ben de “talebelerime” (sizin ifadeniz) anlatmaya başladım.

Beyefendiliğinizi de hiç unutamam. Hiçbirimizin çocuklarını unutmadınız, hepsiyle ayrı ayrı ilgilenir, hatırlar sorar, hediyeler alırdınız.

Taksim yerleşkesindeyken bir gün başınız bandajlı geldiniz. O günkü vahim olayı nüktedan ve hayata pozitif bakışınızla anlatışınız hâlâ kulaklarımda. Başınıza düşen bagaj kapağını ve ardından başınıza dikiş atılışını bile keyifli bir macera gibi dinlemiştim sizden.

Sizi çok özlüyorum ve yokluğunuza alışamıyorum. Telefon numaranız hâlâ kayıtlı. Bu kısacık yazı umarım hem yazar bizlerin hem de okuyan herkesin sizin deyiminizle “iç güveysinden hallice” olmasına bir nebze katkıda bulunur ve size olan özlemimizi gidermeye vesile olur.

Ayşe Nilay EVCİL

* * *

Nihat Bindal’ı İTÜ’de öğrenciyken tanıdım. Ardından Beykent Üniversitesi’nde birlikte çalışmaya başlayınca tanıştık. Birlikte girdiğimiz derslerin dışında “yol arkadaşı” da olduk Nihat Hoca’yla: Yıllarca Beşiktaş-Beylikdüzü arasında günde 3, trafik sıkışıksa 4 saati bulan yolu birlikte gidip geldik. Arkadaşlığımız, farklı yerlerde çalışmaya başladığımızda bitmedi ve son zamanlarda Ezine’ye yerleşmesinden sonra daha az yüz yüze, daha çok telefonla da olsa, birbirimizi olan bitenlerden haberdar etmeyi ihmal etmedik. Belki de Nihat Hoca ile ilgili söylenmesi gereken ilk şeylerden biri, arkadaşlarına verdiği önem ve gösterdiği özen. Arkadaşlarını sıklıkla arar sorar, çeşitli sebeplerle ayrı ya da uzak düştüklerine samimiyetle üzüldü. Seyahati severdi; sağlığı el verdiğince, son dönemlere kadar seyahatlere çıkar, hepsinden fotoğraflar, anılar ve hediyelerle dönerdi. Teknolojiye düşkündü; yenilikleri takip eder, son model aletleri edinmeye çalışır, kullanmayı öğrenir ve öğretirdi. Şakalaşmaya bayılırdı; kendiyle ve hayatla dalga geçebilme tevazuuna sahip şanslı insanlardandı. Nihat Hoca’yla ilgili kısa ve geçmiş zaman kipinde yazmak çok zor; daha

mesleki çalışmalarından, özellikle 60'lı yıllarda derece aldığı yarışma projelerinden, suluboyalarından bahsetmenin yeri burası değilse de anılmalı. Kendi payıma, hocayla tanışmış olmaktan mutluluk duyuyor, onun mimarlığa ve hocalığa yaklaşımındaki zarafetinden öğrenebilmiş olduğumu umuyorum.

Neslihan ŞIK

* * *

Hani bazı yerler vardır ya, ne zaman adını duysanız size hep birilerini hatırlatır, işte biz de ne zaman bir tatil düşünsek, Ege'den başlayıp aşağılara doğru konaklayarak gitmek geçse içimizden hemen aklımıza Nihat Hoca gelirdi. Ona uğramadan gitmek istemezdim, kimi zaman yolumuzu uzattığımız hatta geri döndüğümüz olurdu. Çok renkli bir insandı. Siz onu unutsanız da o sizi unutmazdı. Hatırlatırdı size kendini gündelik hayatın sıradan telaşına kapılıp onu unuttuğunuzda. Keşke ben önce arasaydım derdiniz içinizi kaplayan suçlulukla. Bir kere daha olmaması için dikkat edeceğinizi söylediniz kendinize. O şimdi ne yapıyor, dediğim birkaç kişiden biri olmuştur hep. İlle de yolumuzu uzatarak Ezine'den geçerken bu sefer çok bilindik bir gariplik hissedeceğim; son yirmi yılı mı hatırlayacağım, yoksa hâlâ oradaymış gibi kendimi mi kandıracağım?

Kenan GÖÇER

Mimarlara Mektup, No. 225 (Kasım 2017)

AYDIN ABİMİZİ UĞURLARKEN...

Aydın Abimizi 8 Ocak 2018 Pazartesi günü tüm sevdikleri ve sevenleriyle birlikte sonsuzluğa yolculadık... Bu fiziki bir yolculuk biliyoruz.

Her daim masasında bulunmak, yaşam deneyimi ile zenginleşen sohbetlerini dinlemek, dünyamıza renk katan, bizlere umut ve enerji aşılayan güzel bir insan ve meslektaşımız için, Aydın Abimizi uğurlamak için koştuk, geldik.

Gidenlerimizin ardından bir acı çöker içimize. Her ölüm erkendir biraz da. Aydın Abi hiç ölmeyecek gibi gelmişti bizlere. Yıllara meydan okuyan direnci, yaşama bağlılığı bizlere ayrı bir umut desteği sunuyordu. Zamanın her diliminde yaşamı paylaşan, sevgiyi ve neşeyi çoğaltan Aydın Abimize, sevenleri olarak koştuk; son bir kez bir arada olmak istedik.

Umutumu, umudumuzu her daim canlı tutabildiği için ona teşekkür ediyoruz.

17 Haziran 2017 tarihinde Mimarlar Odası'nda Aydın Abi'nin 96. doğum günü için bir araya geldiğimizde 'yüzüncü yaş dönümünde yine birlikte olacağız' demiştik...

Biliyoruz ki her 17 Haziran'da yine Aydın Abi ile birlikte olacağız. Onun bizlere bakıp gülen yüzünü göreceğiz ve ayrı mekânlarda olsak birlikte gülümseyebileceğiz. Bundan eminim...

Aydın Abimizin mimarlık mesleğine katkıları üzerine meslek ustalarımızın, mimarlık tarihçilerinin söyleyeceği, yazacağı çok şey olduğunu biliyorum. Abi, mimari tasarımların dışında entelektüel birikimiyle mesleğe yaptığı katkıların neticesinde topluma mimarlığın diğer yanlarını da tanıtmış ve bu yönüyle bizdeki yerini daha da önemli kılmıştır.

Aydın Abi her şeyden önce iyi bir mimardır, birçok örnek yapıya imza atar. Aynı zamanda iyi örgütçüdür...

Mimarlar, 1950'li yıllarda mesleki örgütlenme için bir araya geldiklerinde aktif görev üstlenir. 1954 yılında Mimarlar Odası'nın kurucu üyeleri arasında yer alır. Mimarlar Odası'nın ilk Merkez Yönetim Kurulu'nda Genel Sekreterlik görevini üstlenir.

Sami Yılmaztürk ve Aydın Boysan.

1954 yılında 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu ile meslek odaları kurulduğunda kurucu heyette yer alan Aydın Abimiz, Mimarlar Odası'na 36 sicil numarası ile kayıt olmuştur. İstanbul şubemizin 6. (1960-62) ve 7. döneminde (1962-63) başkanlık görevini üstlenmiştir.

1956-57 Menderes yıkımları, 1985-1989 Dalan yıkımları ve 2005'den günümüze kentsel dönüşüm adı altında kentimiz ve çevremiz, için-

de yaşadığımız tarihi, kültürel ve sosyal doku, tarih yıkıcılığının tozları altında yok edilirken; birçok aydın, yazar, şair, insan hakları savunucusu, kültür ve sanat insanları, mekân-insan ilişkisini kuramadıkları için tarih yıkıcılığına destek veren açıklamalar yapmıştır. Aydın Abi bu ve benzeri diğer dönemlerde insan hakları mücadelesinde öne çıkmış bir unsur olarak bilinmemesine rağmen her türden yıkıcılığa insan ve mekân ilişkisi temelinde tavrını koyan nadir insanlar arasında yer almıştır.

Aydın Abi anılarında paylaştığı gibi çocukluğundan itibaren yaşadığı sokaklara, mekâna hiç yabancı kalmadığı gibi mesleki gözlemi ile de yaşadığı tarih, kültürel ve sosyal mekânlardan beslenmiştir. Bunu insan-mekân ilişkisine dair yorumlarından, kente ve insana bakışından, dilindeki nüktedanlıktan anlayabiliyoruz.

Mimarlığı kadar yazarlığıyla da parlayan, yaşam ustası, yaratıcı, çalışkan, üretken olduğu kadar bütün yaşam ve meslek deneyimini paylaşmayı seven hoşsohbet, gönül insanı Sevgili Aydın Abi bizlere bıraktığının güzel yaşam deneyiminin önünde saygı ile eğiliyorum.

Değerli meslektaşımızın ailesine, meslektaşlarımıza, tüm dostlarına, sevenlerine ve Mimarlar Odası camiasına başsağlığı diliyorum.

Cemal Sami YILMAZTÜRK

Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi

Yönetim Kurulu Başkanı

8 Ocak 2018

Mimarlara Mektup, No. 228 (Şubat 2018)